

[Krog.]

være saa velhavende, at han kan bevare Formuen, maa ogsaa yde en vis Godtgørelse til Samfundet for at bevare denne Ret.

Børnetillæggene foreslaas forhøjet ret betydeligt, ligesom de Beløb, Aldersrentenydere optaget i kommunale Alderdomshjem oppebærer, ogsaa foreslaas forhøjet. Med Hensyn til Børnetillæggene er den nu gældende Lov saadan, at der nok gives Børnetillæg af en bestemt Størrelse for det første Barn, men er der flere Børn, skal Tillægget halveres, og der gives aldrig til mere end fire Børn i det højeste. Nu bliver det saadan, at der ydes lige store Tilskud til samtlige Børn, og Tilskuddet bliver nu af samme Størrelse som det, der udbetales til Enker og til Enkemænd.

Saa er der det saakaldte Ægteskabstillæg. Den i Øjeblikket gældende Bestemmelse siger saadan noget som, at naar Indtægten skal beregnes for Ægtepar, hvoraf kun den ene er berettiget til at oppebære Rente, skal der ses bort fra Halvdelen af deres fælles Indtægt. Dette fører til, at man kan være nødt til at foretage forskellige andre Beregninger for ikke at komme til at yde dem større Rente, end de vilde kunne faa, hvis de begge havde Ret til at oppebære Rente. Nu foreslaas det, at den samlede Indtægt skal lægges til Grund ved Renteberegningen, men saa ydes der samtidig et Beløb, et Ægteskabstillæg bliver det kaldt, lig med Halvdelen af den Rente, en enlig Mand eller et Ægtepar har Ret til at faa. Paa samme Maade gælder det, hvis de har Formue, om Formuetillægget. Det siger egentlig sig selv, saadan som Formuetillægget bliver formet, hvis Forslaget her bliver til Lov. Denne Ændring vil betyde, at Personer, hvis Indtægt ligger under den fradragsfri Grænse, vil faa en Forhøjelse, som er lig med Ægteskabstillægget, medens der bliver Tale om aftagende Stigning i det samlede Rentebeløb, hvis Indtægterne ligger derudover, hvilket efter min Mening maa anses for rimeligt og naturligt.

Naar vi tager alt i Betragtning og sammenligner Forslaget her med Bestemmelserne i den gældende Lov om Folkeforsikring, er det jo rigtigt, at det vil medføre en Udgiftsstigning, for saa vidt som Loven vil komme til at gælde for hele Aaret fra 1. April 1946 til 1. April 1947, paa godt og vel 80 Mill. Kr., fordelt med godt 50 Mill. Kr. for Staten og knap 30 Mill. Kr. for Kommunerne. Jeg hørte nok, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Rasmus Hansen) gjorde Forsøg paa at pille en hel Del

ved de her nævnte Tal. Det kan man ikke gøre, hvis man vil være rimelig og retfærdig. Det er rigtigt, at der er ydet Eengangstillæg, 2 Gange eller maaske 3 Gange, og det er lige saa rigtigt, at dette sker, fordi de paagældende fik for lidt, men her kommer man med et Forslag, der netop for flere Aar frem i Tiden skal raade Bod paa dette Forhold, og naar man skal sammenligne paa et rimeligt og retfærdigt Grundlag, maa man sammenligne de Beløb, der udbetales efter den gamle Lov, med de Beløb, der kan udbetales efter den nye Lov, med Undtagelse af, at man skal tage Hensyn til Rabatordningens Bortfald, det indrømmer jeg. Men naar vi trækker 19 Mill. Kr. fra 80 Mill. Kr., kommer vi til omkring 60 Mill. Kr., og det er i hvert Fald det rigtige Beløb.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, idet jeg følger til, at jeg anser det for en Selvfølge, at Lovforslaget skal behandles i et Udvalg. For selv om man mener, at det er rigtigt, at det her foreslaaede saa nogenlunde er Maksimum for det, der kan ydes, gaar jeg ud fra, at den højtærede Arbejds- og Socialminister ikke er saa forbenet, at der ikke kan forhandles om Smaating. Jeg tillader mig derfor at anbefale, at Sagen henvises til samme Udvalg, som behandler Socialdemokratiets Forslag til Beslutning angaaende Revision af Lovgivningen om Alders- og Invaliderrentenydere.

Til Slut vil jeg ganske kort paa mit Partis Vegne anbefale det andet Lovforslag, om Ændringer i Lov om offentlig Forsorg, til Vedtagelse i det høje Ting. De Ændringer, der her foreslaas, er kun en Selvfølgelighed, saafremt de her omtalte Ydelser som hidtil skal være afhængige af de forsikringsmæssige Ydelsers Størrelse.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes Mandag den 13. Maj Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring med senere Ændringer, jfr. Bekendtgørelse Nr. 399 af 25. Juli 1940.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om offentlig Forsorg, jfr. Bekendtgørelse Nr. 337 af 29. Juli 1942.